

Crònica

JOVES INVESTIGADORS

PUBLICACIÓ DE L'ARXIU MUNICIPAL DE LLAGOSTERA
ANY XIV (2006) • NÚMERO 29

CASAL PARROQUIAL LLAGOSTERENC (1971-2001)

HISTÒRIA DELS PRIMERS 30 ANYS

CASAL PARROQUIAL LLAGOSTERENC (1971-2001) HISTÒRIA DELS PRIMERS 30 ANYS

Joan Codolar i Viñolas

Aquest treball va ser elaborat durant l'any 2002 i forma part del treball de recerca de Segon de Batxillerat.

El que m'ha portat a escollir aquest tema per tal de realitzar el treball de recerca és, la curiositat de saber i conèixer els orígens d'una entitat tan important al poble, investigar els motius i conèixer les persones que el van posar en pràctica.

He optat per distribuir el treball en les següents parts:

- La història, des el començament i de com va costar arrencar fins a l'actualitat, vist a través dels documents més significatius i d'una sèrie d'entrevistes que mostro al treball. És un punt important il·lustrat també amb diverses anècdotes.
- No podia faltar un apartat dels aspectes jurídics i organitzatius, ja que això és el que dóna forma i consistència al Casal.
- Les activitats, classificant-les en dos grans grups: fixes i esporàdiques.
- No podríem deixar de banda els objectius del Casal.
- Per tal d'emmarcar-lo, cal també veure la influència que va tenir en els principis, i que té en l'actualitat.

Per acabar, vull mostrar la meva satisfacció per haver pogut fer un treball sobre una entitat en la qual estic tan involucrat des de la meva infantesa. M'agradaria que fos també una mostra de gratitud cap al Casal i tota la gent que n'ha format part en el passat i en el present.

Els orígens¹

Tot va començar l'any 1971, quan tres matrimonis: Fernández, Fàbregas i Romo² van començar a parlar sobre la possibilitat de tenir un lloc de lleure a l'estiu per als seus fills. Estaven preocupats per la seva educació, ja que aquests freqüentaven el cinema del poble i els seus pares no creien que hi fessin pel·lícules convenients per a la seva edat.

Un diumenge del 1971 a la plaça, on habitualment hi havia audicions de sardanes, es van reunir els tres matrimonis i es començaren a moure per buscar una solució al problema que tenien. De seguida es van adonar que necessitaven alguna entitat que els donés suport. Com que no en van trobar cap que reunís les característiques que vo-

1 El contingut d'aquest apartat ha estat fruit de les entrevistes al senyor Jaume Romo i al matrimoni Casadevall el dia 26 de juliol de l'any 2002.

2 Aquests matrimonis són els promotors dels inicis del Casal, però darrera seu hi ha participat molta altra gent.

Primera edificació del Casal (01-06-1973)

lien, van decidir per crear-la ells. Per aquest fi van buscar el supluig de l'Església. Mossèn Gabriel³ des del principi va estar encantat de formar part de l'entitat com a assessor. El nou rector només arribar a Llagostera va demostrar que el preocupava la gent jove fent una pregunta de la qual es recorda molta de la gent entrevistada: *hi ha Casal a Llagostera?* L'interès del rector per tal de millorar l'educació dels joves, combinant el lleure amb la formació i l'educació, va ser un dels motius que portaren els promotors a encarar l'entitat cap al sentit religiós.

Una altra necessitat prioritària fou recaptar fons. Per això desseguida van confeccionar uns sobres per demanar la voluntat de la gent. Van obtenir una excel·lent acollida.

El senyor Jaume Romo, un dels fundadors, ens explica de la següent manera els orígens del Casal:

"Les dificultats es van produir, però no van ser entrebancs. El primer que cal tenir en compte és que hi havia dos cinemes⁴: Tot i que allà hi posava que els menors d'edat no hi podien entrar, eren els que més els freqüentaven per interès econòmic dels amos. A una colla de matrimonis ens va semblar que això no podia ser, aquelles no eren pel·lícules per a la mainada perquè eren pornogràfiques i violentes⁵. Des d'allà vam formar un grup de matrimonis que vam pensar que calia fer alguna cosa. La idea, potser la millor de les que vàrem

3 Mn. Gabriel Solà va arribar com a vicari parroquial a Llagostera l'any 1970. Va ser qui va iniciar el Casal d'estiu, encara sense un local determinat. Havia tingut altres experiències de Casals a altres parròquies.

4 Es refereix al cinema del Casino Llagosterenc i al Cinema Barceló.

5 Cal entendre aquestes afirmacions de Jaume Romo dins del context de l'època. Eren els últims anys del franquisme i existia cert canvi en els costums a més de les noves influències procedents del turisme estranger que estava envaint la Costa Brava.

tenir, va ser la de portar l'entitat des dels matrimonis, entre els quals hi havia molt bona relació. Tinc un bon record de la primera vegada que ens vam reunir, va ser molt bonic: estaven tocant sardanes a la plaça i feia un sol preciós. Érem conscients que només teníem una idea, que calia posar en pràctica. Però com? Encara no s'havia actuat, calia que cadascú anés rumiant i pensant. A partir d'aquell moment vam anar fent reunions, primer a casa meua i després anàrem canviant de casa per anar ajuntant més famílies i idees.⁶

El 16 de març de 1971 es va fer la primera reunió formal. Va ser a la biblioteca del Casino. Allà es proposà la construcció d'un local per als infants i els adolescents en un terreny cedit per la senyora Maria Puig de Medinyà⁷. Això hauria anat bé sempre que hagués estat possible ampliar-lo amb algun camp, perquè l'espai era massa reduït per fer jocs a l'aire lliure. Aquesta manca d'espai fou el motiu pel que es va rebutjar la generosa oferta. Els assistents a aquesta reunió foren mossèn Gabriel i els matrimonis: Casas-Puig, Casadevall-Culí, Martí-Esteve, Portas-Grau, Romo-Ros, Ruíz-Pujol, Solés-Franch i Vert-Ros. També hi assistiren Joan Frigola, Balbino Prunell, Joan Sagué i Lluís Saurí. Finalment van donar suport a la reunió els joves Manel León i Mª Teresa Comas, president i secretària del G.E. Bell-Matí.

Amb el temps es realitzaren els contactes amb l'Ajuntament, el Bisbat i altres organismes oficials per tal d'obtenir informació i permisos sobre locals per a infants. Es planejaren campanyes per recollir diners i s'organitzaren conferències sobre l'educació i el temps lliure dels nens.

La primera activitat que va fer –i que encara avui fa– va ser el Casal d'estiu, per al qual Mossèn Gabriel va trobar molt bons col·laboradors; Miquel Ramió (seminarista) i Rosarito Ayensa i Magdalena Turon (Operàries Parroquials). També Joan Sagué i els següents monitors: Constantí Bassets, Fina Blanch, Jordi Buhigas, Maria Assumpció Buhigas, Cabarrocas, Carme Casadesús, Rosa Casanovas, M. Teresa Comas, Dolors Company, Maria Company, Isabel Llinàs, Margarita Mir, Pepita Navarro, Carme Payret, Mercè Ramionet, Assumpció Solà, Fina Vert i Carme Camós.

En aquest primer Casal d'estiu hi assistiren un total de 221 nens de Llagostera. A més de les reunions que es van fer amb els pares també es va enviar una carta a tots els nens de Llagostera per engriscar-los a anar al Casal.

El dia 12 d'agost la idea de construir un edifici per al Casal arribà als nombrosos assistents de la primera reunió general que va tenir lloc al Casino. Van ser molts els que volien donar continuïtat al projecte i obtenir un lloc fix. No es volia acabar amb el *Casal d'Estiu 1971*. Al Casal es sentien com a casa seva però amb una dimensió més social: "jugant rebien l'orientació, el segell cristià que faria més netes totes les coses de la vida."⁸

6 Entrevista a. Jaume Romo del dia 26 de juliol del 2002. S'ha volgut mantenir la literalitat de l'entrevista.

7 Maria Puig era coneguda a Llagostera i des del principi va estar disposada a ajudar el Casal amb tot el que estigués al seu abast.

8 Cita de l'entrevista a Mossèn Gabriel. 15 de juliol de 2002.

En aquesta reunió general es va fer una enquesta amb tres preguntes:

- *Creu necessari un local espaiós destinat totalment als nens? Per què?*
- *Tenint en compte la insuficiència dels terrenys de què es disposa, en quin lloc li sembla que es podria fer el Casal?*
- *Li sembla bé la idea que s'ha exposat per a procurar el cost per a aquesta empresa? Partint d'aquesta idea, quines altres suggerències li semblen bones?*

Tot seguit el dia 3 de setembre es dona el nom de *Casal Parroquial Llagosterenc*.

El mateix mes hi ha una nova reunió pública al Casino, ara l'objectiu és donar a conèixer el resultat de la consulta feta a l'anterior reunió. A la segona pregunta de l'enquesta que plantejava el terrenys més idoni, un 40 % de les respostes assenyalaven l'actual Parc de la Torre, terrenys que en aquell moment eren de la Vescomtessa d'Estoles. Aquesta idea va ser plantejada a la família, gràcies a Mn. Izquierdo, però no es va accedir a la donació del terreny desitjat, sinó que la Vescomtessa d'Estoles va cedir el que és l'actual terreny de què disposa el Casal situat a la carretera de Tossa.

Hi havia gent que estava descontenta per la llunyania dels terrenys cedits, tenint en compte que llavors no hi havia vorera i que hi passaven els cotxes que venien de Barcelona camí de la Costa Brava central. Però era un terreny gran, amb 6.232 metres quadrats i la propera variant disminuiria el trànsit.

Quatre dies més tard s'obté permís per usar els locals de *Can Romeu* de la Plaça per tal de poder iniciar les activitats en espera de la finalització de la seu definitiva.

El dia 30 de setembre la senyora vescomtessa d'Estoles i el Rector, mossèn Modest MasPOCH signaren l'escriptura que cedia el terreny a la parròquia. Però hi havia una condició que encara avui tindria força si es donés el cas: *Si un dia aquest terreny s'utilitzava per una cosa que no fos per als pèns i nenes o es quedés en mans estranyes, els hereus podrien reclamar aquesta propietat.*

Evolució del casal fins a l'actualitat (1972-2002)⁹

Al final de l'any 1971 es va començar a rebaixar i aplanar el terreny finançat pels primers donatius. Per recaptar més diners es va fer la primera recollida d'ampolles de cava buides amb la propaganda regalada per l'impremta Nonell. Aquest nou intent de recaptar diners va ser tot un èxit ja que es recolliren 3.950 ampolles. A part de la gent col·laboradora anònima, també el grup excursionista Bell-Matí va col·laborar activament en aquests inicis del Casal Parroquial Llagosterenc.

⁹ El contingut d'aquest apartat ha estat fruit de consultar la "Relació de principals esdeveniments del Casal" elaborada per la família Casadevall que, per la seva condició de Secretaris de la Junta, en varen prendre bona nota. També és fruit de l'entrevista a Mn. Miquel Vall-Hloera obtinguda el dia 8 d'agost del 2002.

Col·locació
de la primera pedra
el 8 de desembre de 1972
beneïda per Mn. Gabriel.

El dia 13 de febrer de l'any 1972 ja hi va haver la primera gran festa, la *Plantada d'Arbres*. També es va presentar el primer projecte del Casal i es va beneir el terreny.

Col·locació de la primera
pedra el 8 de desembre
de 1972.

Aquell any el Casal d'Estiu començà a l'edifici de l'actual Llar d'Infants el Niu, cedit per l'Ajuntament i, per fer més caliu, els divendres s'organitzaven focs de camp al terreny del Casal. Per segon any vingueren els seminaristes Miquel Ramió i Benet Galí. Feren de monitors les Operàries Parroquials: Magdalena Turon, Mª Remei Urriza, Mª José Lorente i Lolita López.

El dia 8 de desembre és col·locada la primera pedra de l'edifici del Casal. El secretari d'aquesta primera junta, Balbí Prunell, llegeix el contingut d'un pergami que s'introduirà a la pedra, juntament amb un programa d'aquesta festa. A l'interior també s'hi posen monedes de curs legal. Mn. Gabriel beneí la pedra, era el seu tercer dia de rector a Llagostera.

L'any 1973 es començaren els fonaments per a la construcció del local, que va començar amb un simple *porxo de pagès*. Ben aviat s'aixecaren els pilars de l'estructura i es cobrí. Cal destacar que amb 4.464 habitants al poble hi hagueren un total de 646 donatius rebuts, els quals sumen 307.155 pessetes. Amb aquesta aportació es va tancar l'edifici, es va construir la tanca metàl·lica de l'entrada, i es va aplanar la sala. L'empresa Germans Viñolas feu un pou, l'import del qual no volgueren cobrar. L'objectiu era acabar de condicionar el local per tal de poder-hi fer el Casal d'estiu.

La junta del Casal continuà pensant formes per poder recaptar diners. Així neix la tómbola de la Festa Major que aquell primer any va recollir 99.605 pessetes amb només quatre dies. Aquest èxit ha fet que any rere any es repeteixi i es consolidi com una parada indiscutible a la Festa.

L'any 1974 el Casal d'estiu es començà a l'Escola Nacional Graduada Mixta però aquells casalistes farien història, ja que el dia 20 d'agost estrenaren l'edifici del Casal i deu dies més tard es finalitzava el Casal d'estiu amb un espectacle que suposà la primera assistència nombrosa de públic al local.

El 20 de febrer del 1975 s'aproven els Estatuts que posàren l'entitat sota el patrocini de la parròquia i del Bisbat de Girona.

Al mateix any Mn. Gabriel, sabent l'experiència que tenia Mn. Miquel Vall-Ilosera,¹⁰ li demanà que se'n fes càrrec. Ell accepta però al cap d'un temps tindrà un petit conflicte amb uns nois que el portarà a demanar dues condicions per tornar a ser al capdavant del Casal d'estiu: la conformitat de la junta de pares i ser nomenat consiliari pel Bisbat.

Al Casal d'estiu s'inscriuen 177 nens. Però... on seurién? Es compren les butaques de fusta del cinema Albéniz de Girona pel preu de 100 pessetes cadascuna. Passat un temps al Casino fan obres i donen unes cadires plegables. El dia 15 d'agost d'aquest any 1975 es celebrà per primera vegada la festivitat de l'Assumpció de la Verge Maria, que es coneixeria amb el nom del *Dia del Casal*, ja que és la festa de la Patrona. Amb set mesos s'arribarà a assolir el nombre de 123 socis.

Amb Mn. Miquel Vall-Ilosera al capdavant del Casal d'estiu, es va encarregar a l'arquitecte Robert Soler un projecte a llarg termini per l'edifici. Se li explicà què es vol i es planifica un local amb un teatre i una sala de reunions. També es comença a pensar a construir nous locals i una zona esportiva.

10 Mn. Miquel Vall-Ilosera és fill de Castell d'Aro, i a la dècada dels 50 va venir a Llagostera a viure amb la família. Havia estat de vicari a Tossa i durant 4 anys havia dirigit el Casal d'estiu de Palafrugell, en el moment en què se li va presentar l'opció de venir a Llagostera era professor al Col·legi del Collell.

El Casal avui.

El primer escenari van ser quatre taulons sobre dos bidons. Però l'expectativa era arribar a tenir un escenari amb soterrani. Mentrestant es fa l'emporlanat, un bon sostre i es construeixen dobles parets.

El dia 30 de maig es produeix la mort de la senyora Mercedes de Casanovas i de Ferrer, Vescomtessa d'Estoles, que morí a València. La seva memòria restarà unida al Casal, ja que amb l'aportació del terreny avui podem parlar d'un gran Casal.

El dia 4 de desembre comencen les activitats d'hivern amb l'inici de les sessions de cinema amb una màquina de 8 mm. Les festes nadalenques estan amenitzades pel Grup Excursionista Bell-Matí. Ells mateixos realitzen els Pastorets.

L'any 1978 s'inicien noves activitats, com la celebració de la I Matança del Porc, on es van vendre 361 tiquets. També es porta el foc de Sant Joan de Cassà fins a Llagostera amb relleus. El mateix any el Casal rep una important ajuda econòmica per part de Josep Milán¹¹ qui, a part de diversos donatius esporàdics es fa càrrec de l'electricitat. Altres fonts d'ingressos van agafant tradició, com les diverses recollides d'ampolles buides de cava, les rifes, la matança del porc i altres activitats com el cinema.

El dia 30 d'agost es parla de la necessitat d'obtenir un terreny, també propietat Vescomte d'Estoles i situat al costat del Casal. El preu és de 190.000 pessetes. Un preu elevat tenint en compte l'època i el seu estat. Però considerant la importància i la finalitat a què aniria destinat, es decideix comprar-lo al cap de dos anys.

11. Considerant positiva la tasca realitzada al Casal, ell i la seva esposa van ajudar molt econòmicament. Cal destacar que a part del Casal també van fer aportacions a l'Hospital i a l'Església.

El dia 16 d'octubre el Bisbat notificarà al Casal el decret de nomenament de Mn. Miquel Vall-Ilosera com a consiliari en substitució del peticionari Mn. Gabriel Solà.

Tot això justifica que el Casal segueixi avançant de manera espectacular. Per tal de millorar i aprendre d'altres casals, es decideix participar en les activitats del Moviment Rialles de Catalunya, depenent d'Òmnium Cultural, que actuava amb la finalitat d'oferir espectacles per a nois i noies en català.

A l'assemblea de socis es comenta que entre una cosa i l'altra les instal·lacions del Casal ja es comencen a fer petites i es veu la necessitat d'ampliar-les amb un nou edifici. Tothom hi està d'acord. El problema serà el de sempre: el finançament.

Però quan tot anava bé, un dia fent cinema i havent-hi el Regidor de Cultura de l'Ajuntament Josep Puig repartint les entrades, va arribar un inspector de cine que venia de Madrid. Tot seguit van anar a buscar Mn. Miquel¹². Després de tenir una petita discussió amb els papers del cinema, els codis de les pel·lícules, l'aforament... l'inspector va decidir marxar no gaire convençut.

Al cap de tres mesos arribà una carta des de Madrid que deia que el Casal tenia pel·lícules sense permisos, ni títols, ni carnets, que no representava la llei i que només tenia un mes per reclamar. Mn. Miquel va escriure quatre fulls a màquina explicant la resposta a l'inspector. *Al Casal s'oferien activitats als nens sense subvencions. Quin dret tenien des de Madrid a dir que ho feien malament?* La resposta va arribar uns mesos després i anunciava "sobrecedimiento" però s'assenyalava que podrien tenir una important multa si no es legalitzava.

Allò va servir per legalitzar-ho tot, tasca en què ajudà la *Cinematografia de la Generalitat*. El Casal de Llagostera va ser molts anys l'empresa cinematogràfica número 41.

Serà el juliol del 1981 quan, per mediació de Jesús Planella i de Josep Maria Campos, s'ofereix al Casal el patrocini d'uns equips de futbol infantils. La idea es considera bona i s'accepta. Això suposava condicionar un camp de futbol, dins del Casal, i posar en marxa l'activitat de futbol per als més menuts. Es construeix un mur de contenció al camp de futbol per tal d'oferir més seguretat i aprofitar el terreny.

Aquest any es va entrar a formar part de la Federació Diocesana de Casals i Colònies. Es considerarà interessant, ja que això possibilitaria poder fer els cursets de monitors i obtenir més fàcilment subvencions de la Generalitat.

El 28 de novembre de l'any 1982 s'aprofita que Marta Ferrussola venia a inaugurar la biblioteca per convidar-la a visitar el Casal Parroquial. Quedà meravellada i això donà suport moral per prosseguir les obres, publicitat i un fort suport per part d'ella. No va donar diners però va ajudar de forma indirecta facilitant que Mn. Miquel Vall-Ilosera formés part de l'Equip Directiu del Teatre Rialles de Catalunya, càrrec que ocupà dos anys.

¹² Recordem que Mn. Miquel era el director i l'encarregat principal del cinema.

Per la celebració del desè aniversari del Casal, el dia 15 d'agost es fa un homenatge als promotors de l'entitat i també als grans col·laboradors, representats pels fills de la Vescomtessa d'Estoles i per la viuda de Josep Milán¹³, Quimeta Capdevila.

L'any 1983 s'inicia la construcció dels vestidors per al camp del futbol, obres que compten amb l'ajuda de la Diputació. Aquest mateix any els Pastorets seran representats pels alumnes del Col·legi Ntra. Sra. del Carme.

Sense parar ni un instant es fa la tercera operació per tal d'aconseguir cadires per al cinema. En aquest cas es fa un conveni amb el cinema *Las Vegas* de Sant Feliu de Guíxols per adquirir les butaques i l'enfustissat per un milió de pessetes. Tot aquest material va ser traslladat i clavat al terra del Casal el més fort que es va poder, amb més de 50 quilos de claus. Tot seguit es clavaren les butaques. S'aprofità per posar un sostre de fibra de vidre, nous conductes per a l'aire condicionat i s'aixecà el sostre de l'escenari per permetre el moviment teatral.

El mateix any es feren millores al camp de futbol, i gestions per a la gran obra d'envergadura que complementaria l'edifici i que tenia el nom de Nou Edifici Social. El projecte s'aprovà per unanimitat.

Per al nou edifici s'invertiren 13.000.000 de pessetes. L'edifici es construeix en tres fases, cadascuna segueix els respectius tràmits legals necessaris de plànols i permisos. L'última fase va començar l'any 1995 per acabar el pis de consergeria. Arribaren diverses subvencions de la Conselleria de Cultura, de la Secretaria General de Joventut, de l'Ajuntament i de la Diputació.

El dia 15 d'agost, a la celebració dels 20 anys del Casal, Mn. Josep Mª Jordà beneí la imatge de la Mare de Déu del Casal, obra de l'escultor Delgado.

L'any 1995 comencen a fer-se els Pastorets de Mn. Miquel Vall-Ilo-sera i Demiquels amb el *Grup de teatre del Casal*. Aquesta activitat cada any va millorant en decorats, escenificacions, llums i participació del poble. El mateix any hi hagué la *I Tallada de troncs*.

Dos anys més tard es van commemorar els 25 anys del Casal. Anys en què s'havia passat d'uns terrenys que no eren més que un camp de socs, a una seu social molt gran, tant en l'espai com en el caliu de família i el nombre de col·laboradors que tenia.

En els últims anys el local del teatre del Casal, allò que havia estat un simple porxo, s'ha posat a to dins la norma vigent. A més per cinquena vegada s'han canviat les butaques, ara dels Cinemes Catalunya de Girona.

Actualment el Casal Parroquial Llagosterenc s'ha consolidat com a una de les entitats lúdiques i socioculturals més importants de Llagostera. Disposa d'un edifici apte per realitzar qualsevol tipus d'activitat, un teatre amb capacitat per a unes 400 persones, un camp de futbol i un club de futbol amb 5 equips. El nou edifici compta amb locals destinats a realitzar qualsevol tipus d'activitats o exposicions.

13 Havia mort a Barcelona el mateix 1982.

Però més important que les instal·lacions són el nombre de joves que aplega, unes 300 durant el Casal d'estiu, entre nens i monitors. Com diu l'himne del Casal d'estiu *el Casal és un lloc com cal*.

L'escut i l'himne

La història de l'escut és curta. El dia 7 d'octubre del 1971 s'acordà de promoure un concurs lliure d'escuts per al Casal Parroquial Llagosterenc.

El dia 26 de març de l'any següent es va formar un jurat amb les següents persones: el Dr. Pompeu Pascual, el director de l'Escola Nacional Graduada Mixta Joan Dabau i Francesc Rigau, mestre. Al jurat també hi participà Concepció Artigas, Josefina Casadevall i Teresa Casadevall i els senyors Josep Aiguabella, Josep Albà, Antonio Andrés, Joan Capdevila, Esteve Fa i Manel León. Amb aquest nombrós jurat local es va decidir com a escut guanyador el que havia presentat la Mª Assumpció Buhigas Casadevall.

La lletra de l'himne del Casal està feta per Mn. Miquel i la música la va treure del grup de l'Escolania de Sallent de Manresa, que coneixia perquè als estius anaven al Col·lell.

Les juntes directives 1971

CONSILIARI: MOSSÈN GABRIEL SOLÀ PUIG
PRESIDENT: CASAS - PUIG
SOTS-PRESIDENT: CASADEVALL - CULÍ
SECRETARI: PRUNELL - COMAS
SOTS-SECRETARI: PORTAS - GRAU
TRESORER: RUÍZ - PUJOL
SOTS-TRESORER: ROMO - ROS
VOCALS: CLARA - XIRGU
FRIGOLA - NONELL
MARTÍ - ESTEVA
VALL-LLOSERÀ - COLOMEDA
ROSA - RIGAU
SAURÍ - MASGRAU
SOLÉS - FRANCH

Primera Junta del Casal. No va ser fins el dia 13 de setembre de l'any 1971 quan es va constituir la primera junta formal amb tots els càrrecs corresponents. Des d'aquest dia i fins ara els càrrecs han estat ocupats majoritàriament per matrimonis.

2002

RECTOR DE LA PARRÒQUIA: MN. JOSEP MARIA JORDÀ I AYMERICH
PRESIDENT: JOSEP ALIU I MUNDET - CEPRI MOLINA I CONDE
SOTS-PRESIDENTS: ALFONS MARTÍN - LAURA PUIG
JOSEP VIÑAS - Mª TERESA CARBONELL
FRANCESC PUJADES - MARTA BASULDO
XAVIER JOU - ELENA COLL
SECRETÀRIA: MARTA BLASCO I MARTÍNEZ - JOAQUIM PALOMO I AGUILAR
TRESORERIA: MONTSE JIMÉNEZ - RAFAEL FUYÀ
VOCALS: JOAQUIM COLL I PRAT - PAQUITA CABALLERO
JORDI RUSIÑOL I BOADELLA - ANNA GASCONS I CABARROCAS
MAXI MALAGÓN - LUCI RIERA
Mª ÀNGELS ROSELLÓ - JOSEP COLLELL
JORDI GISPERT - ROSER COLL
JOSEP ALIU - NOEMÍ CHICHARRO
MIGUEL BERMÚDEZ
Mª DOLORS ALBERTÍ - JUAN MANUEL FIGUEROA

Junta del casal en el moment de la redacció d'aquest treball.

Economia del casal

Des de l'inici l'economia del Casal s'ha basat en les donacions de particulars i en els ingressos que aporten les activitats. Gràcies a aquests diners, que durant 30 anys han anat arribant, s'han anat millorant ininterrompudament les condicions del local i ampliant l'espai.

Les activitats que permeten recollir diners són el teatre, el futbol, el Casal d'estiu i les diverses festes de cada any, com poden ser les calçotades, els dinars de germanor i la tómbola, activitat aquesta última que dona una quantitat de diners important que augmenta any rere any.

Actualment la quantitat de donatius que rep el Casal per part del poble és inferior, ja que es realitzen moltes activitats de caràcter esportiu i cultural que també requereixen el suport econòmic de la gent. A més ara el Casal ja no és l'única possibilitat estival per als nens i nenes del poble.

Un altre font important d'ingressos són els aportats per la Parròquia. També els socis paguen una quota a canvi de la qual obtenen descomptes en diferents activitats.

Els estatuts

Els primers estatuts del Casal Parroquial Llagosterenc van ser aprovats pel Bisbat de Girona el dia 12 de febrer de l'any 1975.

L'any 1989 calia inscriure l'associació al Registre de Catalunya. Per aconseguir-ho es van haver de presentar els estatuts per demanar-ne l'aprovació i així obtenir un número de registre legal. Amb tot això el dia 25 d'abril del mateix any els estatuts del Casal Parroquial Llagosterenc foren presentats a la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques de Catalunya. Amb els estatuts aprovats, s'inscriví el Casal a la Secció primera, amb el número 1633 de les Entitats Jurídiques de Catalunya.

Anys més tard, per les modificacions de les lleis catalanes, es van haver de modificar els estatuts. Una vegada aprovades les esmenes per l'Assemblea General de Socis, es van presentar a la Generalitat de Catalunya. L'aprovació definitiva dels estatuts actuals data del dia 6 de juny de l'any 1995.

Festa la Plantada d'arbres
el 13 de febrer de 1972

Activitats¹⁴

Les activitats del Casal Parroquial Llagosterenc es poden classificar en dos grans grups: les fixes i les esporàdiques. Això és així perquè al llarg de la història del Casal s'han començat moltes activitats que no han tingut continuïtat.

Dins les activitats fixes hi trobem el Casal d'estiu, que és l'única activitat que s'ha realitzat cada any sense cap interrupció, la representació d'obres de teatre -sobretot *La Passió* i *Els Pastorets*-, el futbol, les calçotades, la tómbola i les diferents festes anuals. Entre les esporàdiques hi trobem la *Plantada d'arbres* de l'any 1972, la *Diada del llibre*, el *Carnaval*, les conferències, les exposicions i d'altres petites celebracions.

Activitats fixes

El Casal d'estiu

El Casal d'estiu és l'activitat estrella. Va començar en una època en què no hi havia gaire alternatives per als nens: ni piscina, ni classes d'anglès, ni activitats esportives.

El Casal d'estiu sempre s'ha desenvolupat entre els mesos de juliol i agost. El primer any els pares de 221 nens ja confiaren en l'entitat portant-hi els seus fills. Eren molts, tenint en compte que encara no hi havia un local designat. No obstant això, més important que dades puntuals, cal destacar que any rere any hi ha hagut una notable afluència de joves que han donat continuïtat a una activitat on alguns anys s'han reunit al voltant de 300 nens. És la nombrosa afluència de joves la que ha motivat l'edificació del nou edifici social.

Al Casal hi poden anar nens i nenes d'entre 4 i 14 anys. Dels 14 als 17 anys ajuden als monitors fent de pre-monitors, i als 18 ja són monitors. Un any després el Casal aconsella i dona facilitats per treure's el títol de monitor de lleure la Generalitat. El fet que els mateixos casalistes siguin els futurs monitors ajuda també a motivar la permanència dels joves en l'activitat.

El dia més important del Casal d'estiu és el *Dia del Casal*, que es celebra cada 15 d'agost (dia de l'assumpció de la Mare de Déu). Després d'una missa de campanya vora la imatge de la Mare de Déu del Casal, inaugurada l'any 1991, on s'apleguen els casalistes sota l'arbrada dels desmais, es realitzen diferents representacions teatrals o musicals. Tots els grups fan actuacions a l'escenari amb els pares com a espectadors. El mateix dia, des de l'any 1987, es reparteix als pares la revista *Així som* realitzada pels més grans i que conté tot el que s'ha fet al Casal durant l'estiu.

Entre l'any 1975 i el 1995 es va celebrar el *Festival de la Cançó del Casalista* com a festa de comiat, a part de la ja esmentada festa del dia 15 d'agost. No obstant, a partir de l'any 96 es va decidir canviar-ho per un festival d'animació, sense premis ni competicions, i una xocolatada.

Un dia normal al Casal d'estiu és de la següent manera: A les quatre els nens arriben al Parc de la Torre, lloc des d'on cada una de les seccions es dirigeix al Casal. Un cop allà, els petits gaudeixen d'una

¹⁴ En aquest apartat he usat la Memòria d'activitats i projectes del Casal Parroquial de Llagostera, de l'octubre de 2001.

representació dels monitors o canten cançons al teatre. Tot seguit cada grup va al seu local a fer algun treball manual. A dos quarts de sis els grups per separat es dirigeixen a un indret de Llagostera per tal de passar-hi la tarda berenant i fent jocs. Els divendres es fa una activitat diferent, i durant la l'última setmana cada dia es fa una activitat especial: es va al cinema, a la platja, amb bicicleta, al pavelló o es fan jocs d'aigua al mateix Casal.

El cinema¹⁵

L'any 78 començà a funcionar d'una manera regular el *Club Cinema Casal*, que tenia com a finalitat ajudar nens, adolescents i joves a passar les tardes dels diumenges. El Club funcionava amb un carnet familiar que permetia assistir a les sessions a tots els membres de la família. Qui no era soci havia de pagar una entrada més elevada.

Es va començar a fer cinema en el *porxo*. La primera màquina que hi va haver era de 8 mm. i l'encarregat de fer-la funcionar era Mn. Gabriel, que sempre es situava al costat d'una estufa de llenya. El cinema no tenia gaire acceptació. Mn. Miquel va arribar en aquest moment des del Col·lell, on feia cinema amb una màquina de més bona qualitat. Ell decidí modernitzar el cinema del Casal per poder competir amb el del Casino.

La preocupació de Mn. Gabriel era la de poder fer cinema per a totes les edats i desconfiava del cine de 35 mm. El cas és que després de diverses converses els dos mossens acordaren comprar una màquina de quarta mà de 35 mm. Aquella va ser la segona de les cinc màquines diferents que han passat pel Casal. Seguidament es va crear una societat de socis del cinema que s'organitzaven per tal de tirar-lo endavant. Eren ells els qui feien de maquinistes, venien entrades o estaven al bar.

Les primeres pel·lícules les van encarregar al mateix distribuïdor que treballava per al Casino, però per tal de no crear conflictes Mn. Miquel va decidir anar-les a buscar ell mateix a Barcelona. Segons Mn. Miquel el senyor Mestres¹⁶ en aquesta primera època va crear diversos entrebancs que van arribar a dificultar seriosament que les empreses distribuïdores facilitessin pel·lícules al Casal.

Mn. Miquel va explicar el problema al segon empresari més important de pel·lícules de cinema de Barcelona, un dimarts que encara no hi havia pel·lícula per veure el diumenge. Aquest empresari va començar a buscar solucions trucant a diferents empreses per oferir fer cinema a Llagostera i Cassà de la Selva¹⁷. Després de molt buscar va poder trobar una empresa que li facilités les pel·lícules. Gràcies a això va arribar a Llagostera amb dos sacs de pel·lícules i el diumenge següent es va poder fer cinema. Des d'aquest moment les dificultats per accedir a les pel·lícules dels proveïdors de Barcelona van anar minvant.

¹⁵ Per tal de realitzar aquest apartat, ens hem basat en l'entrevista a Mn. Miquel Vall-Ilosera, realitzada el dia 8 de juliol de l'any 2002.

¹⁶ El senyor Mestres era distribuïdor de cintes per a molt cinemes del voltant. Mn. Miquel volia que el Casal li demanés les pel·lícules a ell. El Casal tenia coneixement dels conflictes que havia ocasionat i per no embolicar-se va prescindir de demanar-li pel·lícules. Aquest fet provocà una desconfiança mútua i el senyor Mestres en alguna ocasió posà entrebancs al Casal en la localització de cintes per exposar-les al cinema.

¹⁷ El cinema de Cassà també el portava Mn. Miquel Vall-Ilosera.

El teatre

Un cop es va tenir el cinema en marxa, el Casal Parroquial Llagosterenc va passar a formar part del moviment de teatre Rialles que s'estava promovent per tot Catalunya. Aquest moviment només va durar tres o quatre anys perquè era més car que el cinema i comptava amb menys acceptació entre el públic local.

El teatre amb els anys s'ha consolidat fins al punt de formar-se la *Companyia de Teatre del Casal Parroquial Llagosterenc*.

Les diferents activitats relacionades amb el teatre vinculen directament o indirecta més de 300 persones del poble i la comarca. Aquest ha estat el motiu de les contínues reformes que s'han fet al local. En aquest apartat destacarem les principals obres de teatre que s'hi realitzen, com són *La Passió* i *Els Pastorets*. Però cal apuntar la innovació en les obres de teatre tradicionals, i la recuperació any rera any d'obres de teatre antigues que havien estat representades fa desenes d'anys i han marcat una època. Estem parlant de *Les Filles del Taper*, *La Pepa Maca* o una obra que s'ha fet aquest últim any i que porta el nom de *Tot per un marrec* dirigida per Mª Àngels Rosselló.

La Passió de Llagostera

Lliurament d'una reproducció de la imatge de la Mare de Deu del Casal als expresidents i al president el dia 15 d'agost de 1992

L'única passió de la comarca del Gironès i una de les poques que es representen a les comarques gironines és la que es fa al Casal de Llagostera. Es va fer per primera vegada l'any 1978 i s'ha recomençat a partir de l'any 1997, any des del qual s'ha representat l'obra fins avui.

Té una notable acceptació, com demostren els autocars que s'organitzen per tal de venir-la a veure des de diverses poblacions veïnes. *La Passió* té una durada de tres hores i hi intervenen un centenar de persones de Llagostera de totes les edats.

El text és la unió de diferents escenes de *La Passió* de dos grans autors teatrals catalans com són Francesc Picas i Narcís-Jordi Aragó. Algunes de les escenes són de Mn. Miquel Vall-Ilosera.

Els Pastorets

Aquesta obra nadalenca es representa al Casal des de 1994. La primera representació dels *Pastorets* va ser voluntat de Mossèn Miquel Vall-Ilosera i fruit de la seva insistència. Els actors de la primera representació foren els mateixos membres de la junta. Avui a l'obra hi intervenen de forma directa o indirecta unes 100 persones entre actors i col·laboradors. Juntament amb l'augment de personal, també es van millorant diversos aspectes com els decorats, els vestits i la dedicació de la gent.

El text de *Els Pastorets* de Llagostera és de Mn. Miquel Vall-Ilosera i Demiquels.

Fins l'any 2001 dirigia la representació d'aquestes dues obres de teatre Joan Turon¹⁸. Però des del moment de la seva mort va agafar la direcció de les obres de teatre en Francesc Pujadas, que en la Passió rep ajuda de la filla de Joan Turon, la Lourdes, i de Jaume Romo, persona vinculada a l'activitat teatral de Llagostera.

Les Filles del Taper

Aquesta obra teatral va tornar als escenaris en homenatge als seus autors llagosterencs, Pere Parés i Martí Lloset, autors del text i de la música respectivament. L'any 2000 l'obra va ser dirigida per Jaume Romo.

Ambientada a la Llagostera de principis del segle XX, l'obra vol reflectir la potent, però també difícil, indústria del suro en una trama que té moments per a l'amor, l'amistat, els problemes de l'època i les preocupacions de Llagostera.

Les Filles del Taper va merèixer 5 primers premis en el concurs Rafael Anglada de teatre amateur 2000-2001. La qualitat de l'obra i l'èxit en la gira per diferents poblacions gironines va tenir un gran ressò mediàtic a la majoria de diaris i televisions comarcals. Les poblacions on es va representar són Quart, Cassà de la Selva, Tossa de Mar, Santa Coloma de Farners, la Cellera i, naturalment, Llagostera. La música i les cançons van ser editades en un disc compacte.

La Pepa Maca

La *Pepa Maca* es va representar per primera vegada a Llagostera el dia 4 d'abril de l'any 1968. És una obra de Cecília A. Mantua en tres actes. Ambientada a l'any 1945 en una casa de la Costa Brava, l'any 2002 va tenir una gran acceptació al poble, ja que va comptar amb 700 espectadors, sumant el públic dels tres dies de representació. La direcció la va dur el llagosterenc Jaume Romo.

¹⁸ Joan Turon va morir el 5 de novembre del 2001 per un accident de treball. En aquell moment era director dels Pastorets i de La Passió. La seva pèrdua va dordre molt a tota la població de Llagostera, ja que tothom coneixia la seva estreta vinculació amb el Casal i en general amb la vida sociocultural de Llagostera: membre de l'APA (Associació de Pares d' Alumnes), havia format part del Bell-Matí i des de feia uns anys col·laborava en el dinar que se celebra amb motiu de la Festa de la Vellesa de Llagostera.

Tot per un marrec

Aquesta obra còmica es situa a Barcelona a l'any 1930. La trama fa referència a l'engany i l'embolic que es produeix a causa de l'aparició d'un marrec en una casa benestant, portat allà per poder recuperar l'amor d'una parella. L'autor és Felip Melià. La representació al Casal es va fer l'any 2002 i fou dirigida per Mª Àngels Rosselló.

El futbol

La història del futbol al Casal va començar la temporada 76/77. En aquell temps el futbol base de Llagostera el portava l'APA del Col·legi Públic Lacustària (C.P.L), amb persones com Narcís Gimbernat, entre d'altres.

Amb l'APA aquesta primera temporada hi participaren cinc equips, els nens dels quals tenien moltes ganes d'aprendre a jugar a futbol. Per això es va decidir participar amb tots els equips en un torneig a Salt. L'èxit va ser molt gran, ja que es va guanyar el trofeu de campió, de porter menys golejat, de la davantera més golejadora i del millor jugador del torneig.

Amb aquest triomf sota el braç un grup de pares encapçalats per Jesús Planella i Josep Maria Campos van fer una junta per explicar la necessitat que els nens estessin emparats pel Casal, ja que el camp de la Unió Esportiva Llagostera no ho podia assumir. El Casal volia que el futbol estés vinculat a la mateixa junta, però es decidí fer una junta independent.

Aquesta junta pròpia del futbol va ser fruit d'una reunió dels 40 pares que hi tenien nens jugant formada per Lluís Planas (president), Lluís Perxachs (vice-president), Jesús Planella (secretari general), Josep Maria Campos (coordinador), Paco Cortés i Diego Cortés (assessors tècnics). A part de tots ells també hi col·laboraven Manolo

L'equip de futbol del Casal
Parroquial Llagostenc.

Sánchez, Josep Ramírez, Joan Puig i Francisco Xirgo. No obstant, per tal de no separar completament les dues juntes, es decidí que uns delegats de la junta del Casal assistissin a les reunions del futbol, al principi foren en Corominas i en Santamaría.

Amb la junta esportiva formada es registrà el nom de Casal Parroquial Llagosterenc Club de Futbol (C.P.L.I.C.F) a la federació, amb els colors blau i blanc. El primer any no es va participar a cap lliga, sinó que els dos equips alevins escolars van jugar al Campionat del Gironès, que portava normalment el Club de Futbol Bons Aires de Girona. Després d'un parell d'anys en aquest torneig, aconseguiren totes les categories del moment: dos equips escolars, un equip aleví federat, un equip d'infantils federats, un de juvenil i un equip d'aficionats.

En aquest moment fort, esportivament parlant en el Casal, a l'Ajuntament es va crear un Consell Esportiu on el Futbol del Casal van estar convidat, juntament amb altres entitats esportives com les de l'hoquei o l'handbol. Aquest Consell Esportiu va servir perquè l'Ajuntament emparés econòmicament els esports, proporcionalment al nombre de persones que els practicava.

Amb aquesta ajuda, el Casal va comprar l'any 1981 els terrenys i es va fer el camp de futbol que hi ha en l'actualitat, que a partir d'aquella data s'ha anat millorant. Amb tot això, *el Futbol del Casal va anar aconseguint una mica de renom per tal de fer un "futbol educatiu".*¹⁹

El 1991 es va crear al poble el Patronat Municipal d'Esports, que des d'un principi aconseguí que a partir dels alevins, els joves juguessin a la Unió Esportiva, emparats pel Patronat. El Casal no s'hi va oposar, ja que creia que fins a una certa edat el Casal estava bé però el Patronat oferiria més esports i possibilitats als més grans.

En aquests anys (1991-2002) els presidents del Futbol del Casal han estat el Sr. Pujadas, el Sr. Corominas i actualment el Josep Viñas²⁰.

El Sr. Josep Viñas fa tres anys que és president del Futbol del Casal i s'ha marcat uns objectius que està orgullós d'haver aconseguit: primerament ha aconseguit tenir més equips i això ha permès que tots els nens pugin jugar. En segon lloc ha aconseguit que la coordinadora i els entrenadors eduquin al mateix temps que ensenyen a jugar a futbol. Segons ell mateix ens comentà a l'entrevista, el seu màxim objectiu és *educar els nens, que sàpiguen conviure i aprendre a jugar a futbol tenint en compte que el futbol del Casal agrupa nens d'aquí, marroquins i africans.*

La Calçotada

Cada any s'organitza una calçotada, l'única popular de Llagostera i una de les més grans entre els pobles veïns. Amb aquesta calçotada s'aconsegueix reunir al voltant de 300 persones del poble i dels afores.

¹⁹ Paraules literals de l'entrevista feta al Sr. Planella al dia 18 de juliol de 2002.

²⁰ El passat dia 19 de novembre de l'any 2002 vam entrevistar a Josep Viñas. Ell, que és l'actual president del Futbol del Casal, ens va explicar com va començar en el futbol, com l'ha reviscut i algunes visions de futur.

La tallada de troncs

L'any 1994 es va començar una de les festes que més ressonaren del Casal Parroquial Llagosterenc a tot Girona: el concurs de la *Tallada de troncs* amb tres modalitats: destral, xerrac a mà i xerrac mecànic.

La idea va sorgir d'una colla de joves de Llagostera, que feia anys que participaven en activitats d'aquest estil en diferents poblacions. La iniciativa en principi era bona, però ningú s'atrevia a dur-la a terme, per la dificultat en la seva organització. El Casal va necessitar el suport de Sant Hilari, població amb molta experiència en aquestes activitats.

El primer any la festa va ser un èxit inesperat per als organitzadors. Però des del 1996 l'interès que despertava va anar minvant, fins que l'any 2000 es decidí que no es tornaria a celebrar. Els motius de la poca durada de l'activitat els hem de buscar en el cansament dels organitzadors, que havien d'invertir moltes hores en la preparació. A més la novetat i l'originalitat del primer any es va anar perdent amb el temps.

La Tómbola

Durant la Festa Major de l'any 1974 es va organitzar la primera Tómbola del Casal, que va donar molts beneficis. Per això s'ha continuat fins avui aquesta activitat, que és la que proporciona més diners per tal d'anar pagant les obres²¹.

Mn. Miquel conserva una anècdota molt curiosa del primer any de la tómbola: *"El primer any que jo vaig actuar amb el micròfon els firaires em van anar a denunciar a l'Ajuntament perquè volien que plegués. Coincidia que aquell any qui es feia càrrec de la Festa Major era en Joan Mestras, qui els va contestar les següents paraules: "si vosaltres us emporteu un duro, us l'emporteu fora de Llagostera; però si ells guanyen un duro, el deixaran aquí. A més ells tenen tots els permisos necessaris de l'Ajuntament, cosa que fa que tinguin el mateix dret que vosaltres per estar-hi." Però els firaires no paraven de queixar-se, fins que el Senyor Mestras els digué que si insistien gaire podria ser que l'any vinent no tinguessin lloc a Llagostera. El fet és que el següent any hi va haver algun firaire que no vingué. No obstant això, la relació millorà, i fins i tot alguns firaries acabaren posant diners a la Tómbola, col·laborant amb el Casal".*

Cada any es realitzen d'altres activitats, com la *Festivitat de Sant Jaume*, una nit amb música, havaneres i un cremat, o la *Festa de Sant Cristòfol*, també realitzada per la junta del Casal, que amb molt d'esforç i entusiasme organitza aquestes activitats que donen més dinamisme al poble.

Activitats esporàdiques

Com ja s'ha anat dient al llarg del treball, el Casal ha començat moltes coses, però també cal dir que moltes no han tingut continuïtat. En aquest apartat hem inclòs les activitats que com a màxim han tingut una durada de tres anys.

21 Actualment els beneficis de la tómbola suposen uns dos milions de pessetes l'any.

La primera activitat que es va realitzar va ser la Plantada d'Arbres (juntament amb la inauguració del terreny). També en els inicis del Casal es va realitzar durant tres anys la Diada del Llibre.

Fins i tot un any el Casal va organitzar la primera edició del Carnaval al poble perquè els joves marxaven a veure'l a les poblacions més properes i deixaven els més petits a casa. Va tenir tant d'èxit que l'Ajuntament es va apropiat de l'activitat. El mateix va passar amb la Revetlla de Sant Joan, que el primer any organitzà el Casal, però que de seguida passa a mans de l'Ajuntament.

Les Matances del porc o les Sardinades duraren només un parell d'anys, i després van desaparèixer totalment.

L'activitat esporàdica que va tenir més ressò en els mitjans de comunicació va ser els Divendres culturals, que aplegava cada primer divendres de mes un bon nombre de gent que escoltava un personatge famós i després hi havia la possibilitat de fer-li preguntes. Van passar pel Casal personatges com José Antonio Camacho (quan era entrenador del R.C.D. Espanyol), Tomàs Molina (meteoròleg), el doctor Josep Maria Vilarrubies o el director del Museu de Catalunya, entre d'altres.

Objectius del Casal P. Llagosterenc

Els objectius són diversos, però es podrien classificar en tres grans potes d'un tamboret. Les tres són necessàries per no caure: aprendre, créixer i madurar: educar.

Cadascú de nosaltres necessita alguna persona que ens ajudi amb els hàbits i els bons costums per tal d'aprendre a viure a la societat. El Casal Parroquial ha de ser un complement de l'aprenentatge que reben els nois a la seva família. La finalitat del Casal és oferir un lloc d'esplai i de formació a tots els infants i joves, a través d'activitats recreatives, teatrals, cinematogràfiques, esportives, culturals i religioses.

Un dinar a l'esplanada
del Casal el
10 de març de 1985.

En segon lloc créixer amb bones condicions i crear inquietuds cul-

turals és clau. Una veritable formació demana cultivar les virtuts humanes o les actituds socials. Cal posar a la pràctica assenyllats criteris de convivència i principis bàsics per a una vida que enllaci la tècnica i l'home, la matèria i l'esperit, en un aprenentatge sòlid. Tot això és el marc on s'han d'incloure les activitats que es promouen des del Casal.

El temps de lleure s'omple amb treballs manuals per tal d'augmentar la sensibilitat artística, o amb jocs diversos per millorar la creativitat, la convivència i la competitivitat esportiva. Els detalls pràctics d'ordre, puntualitat, neteja, comportaments i cura dels detalls materials, contribueixen a millorar l'àmbit en el qual tots convivim.

Madurar és la tercera pota. És un repte que ens ha de preocupar: educar per als diferents canvis que es produeixen a la nostra societat. L'activitat educativa del Casal ha de ser dinàmica: es tracta d'educar l'home respectant la seva llibertat, fent-lo conscient de les seves possibilitats, de la seva capacitat per donar-se als altres, de la necessitat de lluitar per ideals que valen la pena i que són capaços de transformar el món.

En definitiva, el Casal Parroquial vol aconseguir educar i potenciar els valors ètics, morals i cívics: la solidaritat, el respecte i la comprensió dels problemes dels altres. Tot això dins un humanisme cristià que presideix l'amor a Déu i al pròxim.

Conclusió

Eren només tres matrimonis al començament. Van tenir una idea, la van exposar a altra gent i varen veure que no estaven sols. Amb l'objectiu comú de tenir un lloc per als infants, educatiu i de sa esbarjo, varen aconseguir molt més del que pogueren pensar en els moments inicials. Però no ha estat cosa d'una persona. Ningú ha fet el Casal, el Casal l'ha fet Llagostera amb els donatius, les hores de treball al bar, els llargs assaigs per a les obres de teatre o les tardanes reunions per decidir les activitats que es durien a terme.

Aquest treball mostra les ganes d'un poble per aconseguir un objectiu ben legítim, la posada en pràctica d'un projecte que fàcilment el temps hauria pogut esborrar, i vol recordar el naixement del Casal per no oblidar la direcció i els principis que el mouen.

Tot i que l'Església és fonamental, no és l'únic punt d'unió de la gent que hi està implicada, el que uneix és l'afany de fer un lloc obert a tota persona. Aquest era l'objectiu inicial del Casal que s'ha complert amb les moltes activitats que s'organitzen a l'estiu i a l'hivern. Fins i tot, a part de les activitats per al lleure dels joves, també és un dels llocs de la població on més es cultiva la cultura i l'esport. També cal destacar que moltes de les directrius que es van establir els primers anys del Casal s'han mantingut fins avui, com la voluntat d'obrir les portes a tothom.

TÍTOLS PUBLICATS

- 1 - *El Mercat i la Fira* de Marta Albà i Espinet
- 2 - *El passeig Romeu* de Fina Solà i Lirínós
- 3 - *Breu història de la infermeria a Llagostera* de Rosa Masana i Ribas
- 4 - *El llarg acabament de l'església de Llagostera (Segles XVII-XVIII)* de Josep M.T. Grau i Roser Puig i Tàrrach
- 5 - *Jaume Roura i Prats. Radiografia d'un cacic* de Dolors Grau i Ferrando
- 6 - *Indústries sureres a Llagostera* de Fina Blanch i Rissech i Rosa Masana i Ribas
- 7 - *La Casa de les Vídues. Cent anys per tenir una biblioteca pública* de Joan Ventura i Brugat
- 8 - *La Plaça Catalunya* de Marta Albà i Espinet i Enric Ramionet i Lloveras
- 9 - *Breu història de la sastreria a Llagostera* de Josep Vilallonga i Ribalta
- 10 - *Els noms dels carrers: dedicacions i origen* de Ramon Brugat i Pagès
- 11 - *L'arqueologia a Llagostera* de J. Merino, L.E. Casellas, X. Rocas
- 12 - *Les fonts de Llagostera* de Magda Saurí i Masgrau
- 13 - *Antoni Varés. Un home i el seu temps* d'Albina Varés i de Batlle
- 14 - *Les sitges de Llagostera* de Josep Burch i Rius
- 15 - *Retaules barrocs* de Josep Maria Grau i Roser Puig
- 16 - *1831-1936. Cent anys de població a pagès* d'Olga Llobet i Guevara
- 17 - *Un notari i els seus papers durant la Guerra del Francès* de Marta Albà i Espinet i Ma. Àngels Adroer
- 18 - *Enric Marquès, el pintor* de Lluís Bassets i Sanchez
- 19 - *1241. Un Privilegi reial* de Montse Varas
- 20 - *L'Hospital* de Marta Albà i Espinet
- 21 - *La pràctica de l'Esport a Llagostera* de Francesc Cortés
- 22 - *Rafael Masó a Llagostera* de Borja Garcia i Vilallonga
- 23 - *El bosc de ribera. La vegetació dels rius i de les rieres de Llagostera* d'Anna Plasencia i Casadevall
- 24 - *"Chantecler". Una revista de principis del segle XX* de Marta Pascual i Llorens
- 25 - *Els ocells de Llagostera: el pla i el nucli urbà* d'Estel Cañigüeral Batllósera
- 26 - *El teixit associatiu de Llagostera: l'associacionisme local des del segle XIX* de Jordi Clara Corominola
- 27 - *Els anurs a Llagostera: granotes i gripaus* d'Eduard Comas i Blanch
- 28 - *Projectes al calaix: les iniciatives no realitzades de Llagostera* de Marta Albà i Espinet
- 29 - *Casal Parroquial Llagosterenc (1971-2001): Història dels primers 30 anys* de Joan Codolar i Viñolas

L'ARXIU MUNICIPAL

Plaça del Mercat, 5
17240 Llagostera
Tel. 972 80 54 36

Horari: de dilluns a divendres, de 10 a 14 h.

L'ARXIU MUNICIPAL